

מ"ת 51576/03 - מדינת ישראל נגד מוחמד זיינב, מוסא זיינב

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

מ"ת 21-03-51576 מדינת ישראל נ' זיינב (עצור/אסיר בפיקוח) ו אחד |

לפני כבוד השופט שמואל מלמד
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אפרת שדה

נגד
1. מוחמד זיינב
ע"י ב"כ עו"ד כבוב
2. מוסא זיינב
ע"י ב"כ עו"ד כבהא

מבקשים
משיבים

החלטה

1. ביום 19.7.21 התקיים בעניינים של המשיבים דיון בראיות לכתב האישום שהוגש כנגדו בגדר עבירות שוד בנסיבות חמירות (שתי עבירות).

על פי עובדות כתוב האישום בחלק המבואר - מшиб 1 הנה הבעלים הרשות של אופנו כמפורט בכתב האישום (להלן: "האופנו"). עובר ליום 1.12.20 החזק או נודמן באופנו מסווג וספה ספרינט הנושא מספרلوحית רישיון כמפורט בכתב האישום. וביום 21.12.20 או בסמוך לכך, גנבה לוחית הרישוי ע"י אדם שזהותו אינה ידועה בבדיקה למסימה (להלן: "לוחית הרישוי הגנובה"). ומthalon גג הבעלים הרשות של רכב מסו ד"הטסו (להלן: "רכב ד"הטסו") ובנוסף מתلونנים א.א - ב.ב. שהן הבעלים של חברות פרטיות שקיים וחשבון הבנק שלhn מנוהל בין השאר בבנק מזרחי טפחות (להלן: "המתلونנים").

להלן העובדות: במועד שאינו ידוע בבדיקה למסימה, עובר ליום 31.12.20 קשו הנאים קשור לשוד את המתلونנים בזעם כי אלו עתדים למשוך סכום כסף מהחשבון בנק מזרחי טפחות כמפורט פרטי כתב האישום (להלן: "סניף הבנק").

ביום 31.12.20 בשעה 13:22 או בסמוך לכך הגיעו המתلونנים לסניף הבנק כשם מצוים בשני תיקי נשיא ובירקו למשוך מחשבונו של המתلون כסף מזומנים בסך כולל של 3.9 מיליון ₪. באותו העת, בשעה 13:28 או בסמוך לכך ובמטרה לשוד את המתلونנים, הגיעו הנאים לרחוב אלנבי בת"א כשם רוכבים על גבי האופנו עליו מוצמדת לוחית הרישוי הגנובה, עוטים קסדות, כפפות שחורות ולבושים במעילים של חברות השילוחיות ולוט.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

בสมור לכך עצרו הנאיםים ליד דוכן פיס ברחוב אלנבי המצוי בסמיכות לסניף הבנק. בשלב זה ירד רוכב האופנוע מעל גבי האופנוע והתיישב בתחנת אוטובוס הממוקמת על רחוב אלנבי ואילו המורכב ישב והמתין על גבי האופנוע.

בהמשך, בפרק זמן של כעשרה דקות המתינו הנאיםים כל אחד במקומו וatzpto עבר הכניסה לבנק והמתינו ליצאת המתлонנים מהבנק.

בשעה 13:46 או בסמוך לכך יצאו המתلونנים מהבנק. המתلون א.א. אחץ בתיקים אשר הכלו כסף מזומנים בסך כולל של 3.9 מיליון שקלים.

בשלב זה משהבחן הרוכב במתлонנים יוצאים מהבנק רץ לעברם, תקף את המתلون ב.ב בכך שהלם בראשו באמצעות ידו והפלו על הקruk. הרוכב נאבק עם המתلون א.א. וריסס לעברו חומר מדמייע, מסוג פלפל.

בสมור לכך ובעוד הרוכב תוקף ונאבק במתлонנים, התישב המורכב על מושב הנהג באופנוע ונסע אל עבר הבנק, במטרה לסייע לרוכב. המורכב ביצע פנית פרסה, שעת עם האופנוע אל עבר המתلون א.א. פגע בחזקה בגופו עם חות האופנוע והעיף על הקruk. האופנוע פגע בקיר והמורכב פרק ממנו והותירו במקום.

בسمור לכך, נטלו הנאיםים את התקיקים ובהם הכסף ונמלטו בריצה אל עבר רחוב אחד העם, שם ברמזו עמד רכב הד"הטסו, נהוג ע"י ג.ג והמתין לחילוף מופע האור ברמזו. והנאיםים ניגשו אל הרכב, פתחו את דלת מושב הנהג, התיזו אל עבורי גז מדמייע מסוג פלפל, הוציאו אותו מרכבו בכוח וחתת התנדתו, השילכו את התקיקים אל תוך הרכב, נכנסו לרכב ונמלטו באמצעותה מהמקום בנסיעה פרועה, במהלך השליכו את אחת הקסדות מחלון הרכב. ובהמשך, בשלב כלשהו, נטשו הנאיםים את רכב הד"הטסו ובسمור לכך הגיעו לגינת בניין ברחוב מזא"ה בת"א, שם פשטו הנאיםים את מעיליו הווולט והותירו אותם במקום, יחד עם אחד מהקסדות אשר שימשה אותם באירוע השוד, שני זוגות כפפות, סכין קפיצית וקדח אויר ונמלטו מהמקום.

התוצאה מעשייהם של הנאיםים נגרמו למתлонנים חבילות ממפורט בכתב האישום.

3. המבקשת טענה כי הראיות כנגד המשיבים מבוססות על הودעות המתлонנים, עדי ראייה, סרטוני מצלמות אבטחה ותמונה, דוחות מז"פ, דוחות פעולה של שוטרים, חוות דעת מומחה, מחקרי תקשורת ועוד ממפורט בהרחבה בטיעוניה בכתב. הדגישה כי מדובר בשני מעשי שוד אלימים עד מאד, בין השאר, באמצעות אופנוע, הרשם בעבורה של בעלותו של משיב 1, אליו הוזמדה לחית רישיון גנובה והכל בצהרי היום, אל מול עיני עובי אורח, בעירורה של עיר. סך הכסף הנשדד עומד על סכום של 3.9 מיליון ל"נ. בטיעוניה צינה כי עבירת השוד כאמור בכתב האישום, הנה פרי תכנון מוקדם, במסגרתו, קשרו המשיבים קשר לשוד את המתлонנים, א.א - ב.ב שניהם בעליים של חברות פריטות שיקים ביודעם כי אלו עתידיים למשוך סכום כסף, מחשבונם בבנק. ב"כ המבקשת הפנתה לדיסק מצלמות האבטחה של הבנק המתעד את כניסה המתлонנים לבנק ויציאתם מהבנק עם שני תיקים ובהם הכסף שנשדד ובונסף הפנתה, לדיסק מתכלה מצלמות האבטחה, דיסק ערוך של כלל המצלמות הרלבנטיות. הכולל את כל שלבי מהלך אירוע השוד שנקלטו בצילמות השונות. בעוד המתلونנים מצוים בבנק, הגיעו המשיבים לרחוב אלנבי בתל אביב יפו כשם רוכבים על גבי האופנוע עליו מוצמדת לחית הרישיון הגנובה, עותם קסדות, כפפות שחורות ולבושים במעילים של חברת השליךיות ולט. לטענתה מהלך השתלשות העניינים כמתואר בכתב האישום, מתועד כלו בצילמות האבטחה השונות, ב"כ המבקשת הפנתה לדיסק מצלמות עירייה+ דוח צפיה ממפורט, הכלול תМОנות

לכידה, לצד רצף תיעוד זמינים רלבנטיים ממצולמת האבטחה. וכן טענה כי נמצאו באופנוו, בין השאר, ת"ז של המשיב 1, מעיל של המשיב 1, עליון אוטר דנא של המשיב 1. המשיבים נצפים בשל מצלמות האבטחה כשהם נוטלים את התקיקים [כל אחד תיק] ונמלטים בריצה אל עבר רחוב אחד העם, שם, בرمזור, עמד רכב דיביטסו, נהוג על ידי ג.ג והמתין לחלוף מופע האור בرمזור. והמשיבים הגיעו לרכב בו ישב אזרח תמים והמומם, התיזו לעברו גג מדמי ומשכו אותו בכוח מרכבו, תחת התנדתו, השליכו את התקיקים אל תוך הרכב, נכנסו לתוכו ונמלטו באמצעותה מהמקום בנסיעה פרועה. ב"כ המבוקשת הפנטה גם לעדות של המתلون ג.ג. הפנטה לעדותה של עד ראייה אשר חזה באירוע השוד השני ובתקיפת ג.ג והוציאתו בכוח מרכבו אף תיעד במצולמתו 18 תמונות מהזירה, בהם נראה המשיבים משליכים התקיקים לתוך הרכב הדיביטסו, בעודו מנסה למנוע זאת. בהמשך נצפת בסרטונים קסדה צבע אדום מושלת מהרכב החוצה, למדרכה סמוכה, שם גם אותרה בהמשך ע"י חוקר המשטרה ועל הקסדה, בחלק משקף פנימי, אוטר דנא וט.א של המשיב 2. בהמשך אוטרו מעילי הוולט, לצד פרטנים נוספים, אשר שימשו את המשיבים במהלך השוד ונצפו בשל מצלמות האבטחה ובכלל זה, אקדח אויר, קסדה לבנה מעוטרת בנק' שחורות, זוג כפפות אדייס שחורות ועוד כمفורת בטיעון לראיות בכתב. כאשר על המוצגים כمفורת בטיעוניה בהרחבנה נלקחו דגימות שומותאות למי מהמשיבים. לאחר אירוע השוד, בעיצומו של הסגר, נמלטו המשיבים ליריחו. ולצד הריאות בדבר הימלטות, עזיבת העיר בה בוצע אירוע השוד, מיד לאחריו, הפנטה לקשרים הטלפוניים הנלמדים מדויק זה ולשior מספרי הטלפון למי מהמשיבים [וכן הפנטה לעדויות שנגבו בעניין זה וכן לתוכנות רבות].

4. ב"כ המשיב 2 טוען כי המבוקשת סומכת את עיקר טיעוניה על ט.א של המשיב 2 על גבי קסדה וכן בחלוקת הפנימי של הקסדה וכן קיומו של מצא פורנזי בכפפות אשר נטען ששימושו את אחד מהשודדים. ומנגד ב"כ המשיב טוען כי קיומם של מצאים אלו אינו מוסיף כהוא זה לאש灭תו הנטענת של המשיב 2. ב"כ המשיב 2 טוען כי מאחר ומשיב 2 דוודו של המשיב 1, הרי שיש לו גישה רציפה לקטנוו ומכך ההסביר למצאי ד.ג.א. וכן המשיב 2 בכל חוקיותו במשטרה לא שמר על זכות השתקה ומסר הסבר לקיומן של טביעות אצבעות על הקסדה. לפיך לטענותם קיומו של המציא הפורנזי במקורה דין כוחו מוגבל לצורך הוכחות הטענה כי בשלב כלשהו המשיב 2 חשב את הקסדה הצבועונית. ב"כ המשיב 2 מציין כי הדברים אינם מוכחים מאחר ולטענתו הם מסתדרים והגוניים.

5. בדיון בפניו טוען ב"כ המשיב 1 כי הוא מצטרף לטיעוני ב"כ המשיב 2. ביקש להפנות לזכור שהוזג לבית המשפט בעניין אחרים שנשלחו והמשטרה לא בדקה את אותן קוו חוקירה. לטענותו בסופו של יום יש רק לבדוק האם המסקנה היחידה שניתן לומר שהמשיבים הם שביצעו את השוד. לטענת ב"כ המשיב 1 אין זה. לא ניתן לזהות. יש קשיי ממש לבוא ולקבוע מסקנה אחת, היפותזה שאין חלופה אחרת שלא ניתן לומר שיש מסקנה אחרת זו המסקנה היחידה שמתבקשת לאחר עיון בכלל החומר.

דין והכרעה

6. אין מחלוקת בין הצדדים כי אכן בוצע השוד האמור בכתב האישום. השאלה שבמחלקת היא שאלת זהויות המשיבים. בעוד המבוקשת מסתמכת בראיותה על העדויות, מצלמות השטח, איקונים, ממצאים פורנזיים המובילים למסקנה אחת סבירים הסנגורים כי ניתן לתת פרשנות אחרת לראיות אותן אספה המשטרה. בהעדר מחלוקת לקיומו של השוד, הדיון יתמקד בשאלת זהויות בלבד.

7. בחינת קיומן של ראיות לכואורה בשלב הדיון בבקשתה למעצר עד תום ההליכים אינה בוחנה אם להרשיע נאשם או לזכותו, אלא בחינת קיומו של פוטנציאלי הרשעה. בוחנה זו נעשית בתחלתו של ההליך הפלילי ולא בסופו ומכאן כי ענינה באומדן הסיכוי להרשעה על בסיס הערכת הראיות הגולמיות והמלול הראיתי הלכאורי כולם.

לאורך הזמן גובשו בפסקת בית המשפט העליון אמות מידת לבחינת קיומן של ראיות לכואורה בהליך מעצר, כאמור, כפיים בהקשר זה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 8554/19 סובח נ' מדינת ישראל (31.12.19):

"בהתאם לסעיף 21(ב) לחוק המעצרים, בשלב בו מתבקש ממעצר נאשם עד לתום ההליכים נגדו, יבדוק בית המשפט האם הראיות הגולמיות שבידי התביעה מקומות סיכוי סביר להוכחת אשמו לאחר קיום הליך הוכחות. בשלב המעצר נדרש בית המשפט לבחון האם יש בריאות פוטנציאלית להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 145 (1996)). בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לעמוד על משקלן של הראיות ומהימנות העדים, בוחנה השמורה להליך העיקרי, אלא עליו לבחון האם קיימים סיכוי סביר שיעיבודן של הראיות הגולמיות במהלך המשפט ווביל לביסוס אשמת הנאשם מעל לספק סביר (בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-21 (19.12.2013)). אף ראיות נסיבותיות, נפסק, עשויית לבסס תשתיית לכואורות למעצר עד תום ההליכים, מקום שהן מצטברות לכדי מסכת ראייתית רצופה שיש בה פוטנציאלית להרשעה, ושהסבירו הנאשם אינם מחייבים את "התרכיש המפליל" העולה ממנו (בש"פ 3484/14 מדינת ישראל נ' חיימוב (22.5.2014); בש"פ 898/15 עדז נ' מדינת ישראל (19.2.2015))."

בצד זאת נפסק, כי מקום בו קיימים קרנסום של ממש בפוטנציאלי הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, על בית המשפט לשקל אם להימנע כליל ממעצר או להסתפק בשחרורו הנאשם לחופפת מעצר (בש"פ 10/2607 פיניאן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.4.2010); בש"פ 352/11 בריל נ' מדינת ישראל, פסקאות 7 ו-9 (25.1.2011))."

ראו גם בש"פ 21-21 4750-21 חמادة חבשי נ' מדינת ישראל (22/07/21)"

"ככל, עת נדרש בית המשפט לבחון את קיומן של ראיות לכואורה בשלב המעצר, אין צורך בהכרעה כי מכלול הראיות הקיימות יבסטו את אשמו של הנאשם במiosis לו מעבר לספק סביר. די בוחנה האם חומר הראיות הגולמי מקיים תשתיית לכואורית המלמדת על סיכוי סביר להרשעת הנאשם בתום ההליך הפלילי (ראו למשל: בש"פ 18/3409 בריל נ' מדינת ישראל, [הורסם בנבו] פסקה 15 (3.6.2018); בש"פ 20/6339 ברזילי נ' מדינת ישראל, [הורסם בנבו] פסקה 12 (22.10.2020) (להלן: עניין ברזילי)). בעשותו כן, בית המשפט אינו נדרש לבחינת מהימנות העדים או משקל הראיות, אלא לבחינת חומר החקירה "על פניו" וכוח ההוכחה הפוטנציאלי הטעון בו (ראו: עניין ברזילי, שם; בש"פ 20/6103 פלוני נ' מדינת ישראל, [הורסם בנבו] פסקה 7 (30.12.2015); בש"פ 22/8623 פלוני נ' מדינת ישראל, [הורסם בנבו] פסקה 15 (15.12.2019); בש"פ 20/1597 מדינת ישראל נ'abo סעב, [הורסם בנבו] פסקה 14 (11.3.2020))."

8. לאחר שבית המשפט עיין בחומר החקירה צפה בחומר המתועד אני סבור כי מתקיימות ראיות לכואורה לאירועים המתוירים בכתב האישום. בית המשפט מבקש לציין כי הראיות הן ראיות נסיבותות. ככל שהraiות הנסיבותיות

והסביר של התביעה הוא הגיוני, סביר ותואם את הראיות בתיק החקירה הנטול להראות כי הראיות הנסיבתיות יכולות להצביע על הסבר אחר עובר לנאשם להטייל ספק בנרטיב של המאשימה. אסקור להלן את עיקרי התשתית הראיתית הלכואית לכתב האישום ולאחר מכן אנמק מסקנתי.

9. על מנת להבין את האירוע צריך לדעת כי קיימות באירוע מספר זירות. הזירה הראשונה היא זירת שוד הכספי. הזירה השנייה היא במהלך מנוסת השודדים המקום בו ווגבבו באלים את רכב המילוט. בהמשך יש זירה נוספת בו נטשו את הרכב הגנוב והשליכו חפצים שונים ששימשו אותם לצורכי השוד.

10. ראיות פורנזיות

במהלך בריחת הקטנווע מקום השוד דוח למשטרה שנראה קטנווע פגע במספר אנשים הקטנווע ננטש בסמוך לרחוב אחד העם מאחוריו בית הכנסת יצאו עם רכב קטן שחור. שוטרים שהגיעו למקום עקבו אחר דרכם המנוסה של שני האנשים. השוטרים אספו חפצים הקשורים לשוד על פי תיאור עדים שראו את השאלת הפראייטים, בהמשך השוטרים הגיעו לזרה נוספת פגעה אנשים רבים בו ננטש רכב שנגנב ובה נמצא פריטי לבוש נוספים. מפריטים אלו נלקחו דגימות וביצעו בדיקות פורנזיות.

א. מעיל וולט נמצא דנ"א של המשיב 1.

ב. כפפה נמצא דנ"א של המשיב 2 ושל המתלוון.

ג. פיה בקסדה המשיב 2.

לגביו הדנ"א נבדקו מקורות משפחתיים אחרים של המשבים אולם לא נמצא התאמה. בדגימות בהם נמצא התאמה היא נאמדת באחד ליותר ממיליארד פרטיים.

ד. טביעה אצבע ממשקף פנימי קסדה שננתפסה של המשיב 2.

ה. טביעה אצבע צד אחורי של טלפון שננתפס בזירה המשיב 1.

ו. טביעה אצבע מהקטנווע של המשיב 1 ושל אדם בשם אליאס אשקר.

הראיות הפורנזיות הן ראיות בעלות משקל רב בהליך הפלילי שכן הן מדיניות את זהות מבצע העברה. המשבים רבים במהלך החקירה להתייחס לריאות אלו המשיב 1 שתק לחלוון בהתיחס לריאות אלו. המשיב 2 לא השיב לעניין טען כי המשטרת מתנצלת לו ולא נותנת לו לחוות, אין שום התיחסות עניינית של המשיב לריאות תגובתו לריאות כמו כהתעלומות.

11. צפיתי בסרטוני האירוע. לא ניתן לזהות את המשבים מתוך הסרטונים. אך ניתן לדברי ב"כ המבקשת לריאות כי יש הבדלי גובה בין המשבים דבר שניתן היה לראות גם באולם בית המשפט, אולם מעבר לכך לא ניתן לקבוע קביעה נוספת לעניין זההו, כיוון שההילך כל הסרטונים המשבים לא הורידו את הקסדות מהראש. יחד עם זאת ניתן לקבוע

כי החפצים שמשימו את המשיבים במסגרת ביצוע העבירה כמו הקסדות, מעילי וולט כפי שהם נצפים בסרטונים, הם חפצים שנתפסו בהמשך בשירות השונות של ביצוע העבירה. אך יש להוסיף עדויות של עדי ראה שראו את השודדים עם פרטיו לבוש כפי שניתן לראות בסרטונים. יש לציין את הودעתו של רן גוטמן (הזירה השלישייה) ששמע רעש בחצר ביתו ברוח' מזאה 15 תל אביב. העד יצא ראה "שני צעירים גברים עם מבטא ערבי" הוא ראה להם אין יוצאים מהחצר לאחר שהלכו ראה שהשairoו 2 מעילי וולט קסדות וכפפות.

12. בקטנו של מבצעי השוד נתפסו מוצגים ת.ז. של המשיב 1, כסף בסכום גבוהה, מפתחות, טלפון. עוד בתיק ראיות לכך שלוחית הזיהוי של הקטנו בוצע השוד הוחלפה עםلوحית זיהוי גנובה של קטנו אחר. הקטנו שבאמצעותו בוצע השוד שיר למשיב 1.

13. הודעות בנות הזוג של המשיבים- דריה בוריסוב בת הזוג של המשיב 2. שתייהן היו עם המשיבים ביריחו לאחר אירוע השוד. בנות הזוג לא מסרו הودעה המסביר את המשיבים. אולם ניתן לקבוע בchnerה מפורשת כי ההסבריהם שלhnן לתרשומות שהיו בטלפוןיהם שלהם עם המשיבים ואם אחרים יוצרת חשד כבד למעורבות המשיבים באירוע. לדוגמה נמצא נושא בטלפון של דריה שלילה של פרסום באתר חדשוני על האירוע לא ניתן להסביר ברור מדוע שלח. הירידה ליריחו בצהורה מהירה ולא ברורה. אינה מקבלת הסבר בהודעת בנות הזוג. סימה מלכה כלל אינה מוכנה להתייחס ודריה בוריסוב מוסרת גרסה לא ברורה ומעורפלת, כלל לא ברור אליו גgelל שלא ליריחו מגרטן של בנות הזוג. הדבר במיוחד לא הסבר היא נסעת ליריחו. הטענה של המשיבים כי ירדו לנופש ביריחו אינה מקבלת שום חיזוק מהודעות אלו ההפך הדבר נראה יותר כבריחה מאשר נופש כאשר דריה מספרת כי לא יצא מה "וילה" כל הימים שהייתה שם כיוון שפחה. חוסר יכולת של בנות הזוג למסור הסבר פשוט ותמים מדוע נסעו ליריחו מעידה על קושי בגרסה כי מדובר באמת בנופש.

14. גרסת המשיב 1 לאירוע

א. הودעת המשיב 1 מיום 08.02.21 שעה 08.44 - יש סתיות מרובות. נסע ליריחו ב 20.12 או 24.12 בשורה 182. בהמשך טוען כי יצא ליריחו ב- 22.12 או 24.12 למטרת נופש שורה 167. בהמשך טוען כי נסע ליריחו ב- 25 או 26 לדצמבר שורה 362. הودעה זו של המשיב 1 סותרת להודעת בנות הזוג, וכן הודעה של חברת בת זוגו שהיא ביפו במועדים אלו וכן הודעת אחיו אמר אחים של המשיב 1 שראה אותו ביום השוד הודה מיום 04.01.21 שעה 13.44. הטענה כי היה בנופש נגדת את טענתו כי היה חולה קורונה ביריחו הודה המשיב 1 מיום 08.02.21 שעה 08.44.

דבר נוסף תמהה, בהודעה זו הוא מסביר כי הוא משאיר את המפתח באופנו וכל יפו נסעים באופנו בשורה 264 להודעה אחרת שלו בתיק אחר מיום 13.12.20 מספר כי רק הוא ואחיו רוכבים על הקטנו עימם בוצע השוד.

טענה נוספת הנסתתרת בראיות היא טענה שלו כי הוא לא מדבר עם המשיב 2 שורה 397 להודעה ואף טען כי לא היה עם המשיב ביריחו. זאת בניגוד להודעת המשיב 2 שטען כי הוא כן מדבר עם המשיב 1 הודה המשיב 2 מיום 10.02.21 שעה 14.10 - בשורה 166 אומר שהוא והמשיב 1 משפחה "אין דבר זהה ככלא

מדוברים, אנחנו משפחה." והודעת בת הזוג של המשיב 1 כי היה ביריחו ביחד עם המשיב 2.

הטענה האחרונה שהוא לא ברורה ולא ניתן להסביר מספק היא ההסבר של המשיב כי היה במלון על חשבון חבר בשם רוי שהוא אינו יכול למסור פרטים שלו טלפון או דרך להגע אליו.

ב. הودעת המשיב 1 מיום 09.02.21 שעה 12.33 מרבית החקירה שותק משיב לשאלות לא מהותיות.

ג. הودעת המשיב 1 מיום 10.02.21 שעה 12.37 המשיב שותק כל החקירה.

ד. הודעת המשיב 1 מיום 14.02.21 שעה 14.23 - שותק.

ה. הודעת המשיב 1 מיום 16.02.21 שעה 11.30 - שותק.

ו. הודעת המשיב 1 מיום 18.02.21 שעה 15.54 - שותק.

15. גרסת המשיב 2:

א. הודעת המשיב 2 מיום 08.02.21 שעה 13.30 - החקירה מופסקת עד בטרם החלה עקב צור בטיפול רפואי.

ב. הודעת המשיב 2 מיום 10.02.21 שעה 14.10 - בשורה 200 "אני לא נסעתי ליריחו, לא יודע על מה אתה מדבר". זאת בניגוד לראיות המצוויות בתיק של הودעת בת הזוג של המשיב 1 שהוא ביריחו אומר שהוא מסרב לענות לעניין בחקירה טוען שלא עשה את השוד אולם לא מшиб שם דבר ענייני בקשר לאיורים כולל היותו ביריחו.

ג. הודעת המשיב 2 מיום 11.02.21 שעה 14.43 לא מшиб לשאלות החוקר.

ד. הודעת המשיב 2 מיום 16.02.21 שעה 13.36 לא מшиб לשאלות החוקר.

ה. הודעת המשיב 2 מיום 18.02.21 שעה 16.09 לא מшиб לשאלות החוקר.

16. קיימים בתיק ראיות היוצרות חשד כנגד המשיבים הקשורות בנסיבות ברשותם בין המשיב 1 לבין זוגו וכן כתובות בין אחיו של המשיב וחברותיה של בת הזוג של המשיב 1 לבת הזוג. כמו מעבריו מודיע בין בנות הזוג של המשיבים אם אחרים לגבי מעצר בעקבות השוד. התוכנות ברשות החברתיות מהוות נושא נוספת המהוים ראיות נסיבתיות. אולם המשיבים לא הציגו שום הסבר חלופי לתוכנים אלו ובשלב הנוכחי הדבר פועל כנגדם.

17. התיק כולל בניו על ראיות נסיבתיות כפי שצייני בתחילת הדיון בראיות המאשימה. לאחר סקירת הראיות לעניין זההו, אני סבור כי המשיבים בשלב זה לא הציגו גרסה חלופית לראיות הנסיבתיות שישבו את הממצאים שנמצאו כנגדם. ההperf ההתנגדות המחייבת שלהם וחוסר שיתוף פעולה מהווים חיזוקים לראיות המאשימה. הראיות

הקיימות בתיק מביאות למסקנה כי מי שביצע את השוד הוא המשבבים.指出 שהמשבבים לא רק שלא נתנו שום הסבר לראיות שהווטחו בהם הם בחרו לשתק. זכותם של המשבבים הוא לשטוק אולם הדבר אינו יכול לפעול לטובתם בשעה שקיימות ראיות המסבירות אותם בעבירה המוחסת להם על פי הנרטיב של המאשימה. הדברים של המשבבים הם כה אבסורדים שלדוגמא המשבב 1 מספר שהוא חוליה קורונה ביריחו הודיעת המשבב 1 מיום 21.02.08 שעיה 44.08 שורה 122. אם כך המצב מודיע לא לבדוק וכיידע כי חלה בكورونא אם לא לבדוק כפי שטען בהודעה. מודיע שהוא במקומו עם המשבב 2 ועם בניו זוגם. אין תשובה לדברים אלו ההפן יש אבסורד לא מוסבר בגרסה של המשבבים. העדר הסבר להתכתבויות ברשות החברתיות בשלב זהה פועל כנגד המשבבים, יש בהתכתבויות דבריהם שמעמידים על מעורבות המשבבים באירוע ובהעדר הסבר מצד המשבבים הרי שהדבר מחזק את ראיות המאשימה. הטענה של ההגנה כי בכל הפרטים שנמצאו בהם ד.נ.א של המשבבים הם פרטיים ניידים אין בה לתת מענה לראיות הקיימות. לא מדובר בניר עיתון או שקית פלסטיק שיכל והמשבבים נגעו בהם בצורה אקרואית שהם פרטיים ניידים העוברים מיד ליד. מדובר בפרטים ספציפיים בעלי ערך כלכלי רב שעילם פרטיים שמשו את השודדים והם לא פרטיים שהיו אמורים להגיע אליהם הד.נ.א של המשבבים כמו הception או המעלים. בהעדר הסבר הדבר פועל לחובת המשבבים. הסבר המשבב 1 לעובדה כי הקטנו של מושך את כל יפו למראות שהוא השאיר בקטנו שלו את התז. שלו כסף רב ואת הטלפון שלו וכן דיווח של אחיו של המשבב 1 כי הקטנו נגנב מבניו שהמשבב 1 יודע על כך נראה כגרסה תמורה בלשון המעטה ולא הגיונית, בהעדר הסבר המניח את הדעת להתנהלות לא סבירה היא עומדת לחובת המשבבים. ב"כ המשבבים טוענו כי המשטרה ירתה את החצים ואז סימנה את העיגולים סביבם. אני סבור כי יש בטענה זו ממש. ראיות המצביעות כנגד אחרים כפי שטען הסגנורים אינם ספציפיים ואין בהם ראיות המכוננות לאדם אחר שביצע את העבירות. מעין בתיק החקירה אני סבור כי בשלב הנוכחות של הדיון יש לבקשת די ראיות ברמת סבירות מספקת להרשעה. בנסיבות אלו אני קובע כי מתקיימות ראיות לאכורה בעניינם של המשבבים.

18. לעניין טענות ב"כ המשבבים כי יש מספר פרופילים של דן"א על המוצגים. בחוות הדעת נכתב כי בחומר שנದגנו נמצאו תיעrobת פרופילים, המלמדת כי הדגימה מכילה חומר דן"א של שני פרטיים לפחות. עם זאת, נכתב כי הסבירות שקיים עוד אדם העונה על אותו פרופיל דן"א היא אחת מתוך מיליארד איש. חוות דעת הובילוני למסקנה כי די בשלב זה של ההליך כדי שראיית הדן"א תיזקוף לחובתם של המשבבים, בכך תקום תשתיית ראייתית להוכחת אשמתם ומעצרים עד תום ההליכים במסגרת איזוק אלקטרוני המתנהלים נגדם בנוגע לעבירת השוד בה הם מואשימים אמנם, העובדה כי נמצא תיעrobת פרופילים במוצגים מעלה היהות, אולם, דין תהיה אלה להבהיר בהליך המרכזי, ואין בהן כדי להביא למסקנה כי קיימ ספק ממש בדבר קביעות או משקלה של ראייה זו. (ראו בש"פ 14/1061 זהר שחר נ' מדינת ישראל סעיף 17 להחלטה)

19. נוכח המעשים המוכיחים למשבבים המתואפינים בתכנון, תעוזה, שימוש באליםות חמורה במטרה להביא לתוכאות קטלניות, גנבת סכום כסף גדול מאד בטבורה של עיר ללא מורה, הרי שמתקימת עילית מעוצר מסווג מוסוכנות בהתאם לסעיפים 21(א)(1)(ב) ו- 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים. למשבב 1 עבר פלילי בעבירות אלימות מחזק את המסוכנות הנש��פת מהמשבב 1.

20. במסגרת ההליכים המשבבים נערכו באיזוק אלקטרוני. ב"כ המשבבים יודעו לבית המשפט האם לנוכח ההחלטה הנוכחית הם מבקשים לקיים את הדיון הקבוע ליום 18.08.21 או שהם מבקשים לבטל את הדיון וכל צד ישකול עמדתו להמשך ההליכים בתיק. ככל שהצדדים מבקשים לבטל את הדיון הקבוע יודעו על כך לבית המשפט עד ליום

.14.00 שעה 15.08.21

21. מזכירות נא להודיעו לצדדים תוכן ההחלטה.

ניתנה היום, א' אלול תשפ"א, 09 אוגוסט 2021, בהעדך
הצדדים.